ОКР. БИБЛИОТЕКА
гр. ТЪРНОВО

Пролетарии от всички страни, съединявайте се!

БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ НА ДЕПУТАТИТЕ НА ТРУДЕЩИТЕ СЕ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ
ТЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

Год. XI, бр. 140 (662) Търново, вторник, 22 ноември 1955 г. Отд. бр. 20 ст.

ПОРЪЧЕНИЯТА НА ИЗБИРАТЕЛИТЕ

Депутатът на трудещите се — това е слуга на народа. Бил той депутат на местния народен съвет, в околийския или окръжния съвет, той е народен избраник, на него се оказва най-високо доверие, доверието на народа.

На събранията и срещите избирателите дават на депутатите поръчения, правят предложения по най-различни въпроси от местно значение. Поръченията на избирателите са една от формите, чрез която се осъществява участието им в разрешаването на обществените работи. Те са проява на тяхната загриженост за ликвидиране съществуващите слабости, за намиране на най-добрия и най-краткия път към задоволяване на обществените и лични нужди. Критиката на избирателите, техните поръчения и предложения създават сериозни задължения на депутатите, защото както учи И. В. Сталин, депутатът е длъжен да се ръководи винаги от поръчението, което му е дал народът.

Голям е броят на депутатите, които приемат поръченията като висша народна повеля и ежедневно се стремят да ги превърнат в дело. Тяхната отзивчивост убеждава трудещите се в правилността на избора им, извиква у избирателите доверие и уважение, те гледат на народните избраници като на свои най-близки съветници.

По време на изборите на 14 декември 1952 година жителите на Райковския народен съвет на депутатите на трудещите се, Търновска околия, поръчаха на 20 депутати да поставят пред изпълкома на народния съвет въпросите за каптаж и постройка на нови чешми в селата Цеперани и Ивановци, построяването нови мостове над река Ивановска, ограждане училищния двор в с. Семковци, построяване нов път от с. Първовци и други. От 28 до сега са изпълнени 22 поръчения. Направен е каптажът в с. Цеперани, огради се училищният двор в с. Семковци с подръчни материали, които заедно с вложения от селяните труд възлизат на около 2,220 лева. Направен е клуб в с. Бочковци, който възлиза на около 16,500 лева. Построено е и училище в с. Тлъшка река и много други.

С помощта на организациите на Отечествения фронт депутатите Недялко Цвятков, Грозю Цанев, Яна Денева, Пеню Пенев, Тодор Колев и други организираха цялото население, което чрез трудови дни даде своя принос за осъществяване на поръченията. За изпълнението на дадените поръчения на депутатите в Райковския народен съвет, са дадени 1,191 безплатни трудови дни. Участвували са и 317 коларі. Участието на населението позволи да се реализират икономии от средствата на съвета за около 99,460 лева, които ще бъдат оползотворени за други нужди на съвета.

Оправдаха доверието на своите избиратели и депутатите от с. Килифарево, които с помощта на отечественофронтовските организации мобилизираха трудещите се за разширяване на водопроводната мрежа, почистване и озеленяване на кални улици, направа на нови улици и други. Има какво да отчетат пред своите избиратели и депутатите от селския народен съвет в с. Козаревец, Г. Оряховско Върбан Христов и Ангел Чакалов, които по искане на трудещите се и с помощта на Отечествения фронт организираха поправката на улици, направа корита за пералня в селото и други.

От общо 15,429 поръчения, дадени от избирателите на депутатите от окръжния, околийските, градските и селските народни съвети, към 30 октомври т. г. са изпълнени 12,270.

Осъществяването на поръченията на трудещите се е най-отговорната задача на изпълкомите на народните съвети. Те са длъжни системно и задълбочено да разглеждат поръченията, да проучват възможностите за тяхното изпълнение и заедно с организациите на Отечествения фронт да организират и ръководят осъществяването им.

Добре изпълнява тази задача изпълкомът на околийския народен съвет в Търново. Поръченията на трудещите се изпълкомът е завел на отчет в нарочна тетрадка, в която са упоменати сроковете и отговорниците за изпълнението им. На всеки депутат навреме се изпращат писма, с които изпълкомът го уведомява за изпълнението на дадените му поръчения, за да може той да уведомява избирателите си.

Така работят и много народни съвети в Павликенска околия. От дадените 1,690 поръчения на депутатите на околийския, градския и селските народни съвети, до края на октомври т. г., са изпълнени 1,554.

Малко внимание отделят, обаче на поръченията на избирателите някои изпълкоми на народните съвети, като Сливовица и Бреговица, Горнооряховско, Балван и Раданово, Търновско и други. Към края на м. октомври тези съвети са организирали изпълнението едва на половината от поръченията, въпреки че има такива поръчения, изпълнението на които зависи от добрата организация на трудещите се в избирателния район. Тия народни съвети и техните депутати допускат сериозно подценяване голямото политическо значение на поръченията на избирателите.

Многобройните и разнообразни поръчения на трудещите се са верен указател за техните нужди, те говорят за високото политическо съзнание на нашия народ. Те изразяват силата на доверието и непосредствената връзка, която съществува между избирателите и избраниците.

Важно задължение на народните съвети, на всеки депутат е с всички сили да съдействуват за утвърждаване и задълбочаване на тази връзка. Вслушването в поръченията на трудещите се и ежедневната грижа за тяхното изпълнение е едно от най-големите задължения на депутата.

Депутатите никога не бива да забравят това свое най-голямо задължение и следва често да отчитат своята дейност пред избирателите.

Краят на настоящата година съвпада с изтичане мандата на депутатите, избрани в изборите на 14 декември 1952 г. Необходимо е всеки депутат добре да огледа изминалите години и пред своите избиратели да отчете изпълнението на техните поръчения.

Да стане родният край китна градина!

КОГАТО МЛАДЕЖИТЕ СА НАЧЕЛО

Основен поминък на населението в балканския край на Севлиевска околия е овощарството. Затова съвместното решение на Министерството на земеделието, ЦК на ДСНМ и ЦКС, за превръщане на страната в китна градина, намери радушен прием сред стопаните и особено сред младежта в този край.

В района на с. Стоките, Севлиевско дружествата на ДСНМ навреме съумяха да вдигнат цялата младеж на крак и с помощта на партийните организации, за няколко дни посадиха 3,896 овощни дръвчета. С това те преизпълниха плана си. Примерът им бе последван от младежите и пионерите от Кръвенишки район. Там само пионерите изкопаха 120 дупки.

В село Горна Росица младежи и пионери проведоха трудов ден. По улиците на селото те изкопаха дупки за овощни насаждения. Отличи се членът на ДСНМ Христо Станчев.

Ил. Манев

ОЖИВЛЕНИЕ В БЛОКОВИТЕ НАСАЖДЕНИЯ

Край с. Буйновци, Еленско в блоковите насаждения на овощните градини на 13 ноември имаше голямо оживление. Младежите-членове на ДСНМ бяха на трудовден за превръщане на родния край в плодородна овощна градина. Весело и приятно е да си сред тия ентусиазирани младежи. Разпределени по работни двойки те се стремяха да изкопаят колкото се може повече дупки. В трудовия ден взеха участие 37 младежи и девойки. Те изкопаха 210 дупки. Особено се проявиха Йордан Ножаров, Анка Саханжиева, Йордан Добрев, Божана Христова и други.

Младежите се завърнаха в селото с песни.

Д. Манчев, дописник

ПИОНЕРИ ВАРОСАХА 2,000 ОВОЩНИ ДРЪВЧЕТА

Към 9 часа сутринта на 13 ноември 25 пионера от дружина „Митко Палаузов" при основното училище в с. Столът, Севлиевско с кофи и четки в ръце потеглиха за двата големи овощни блока. Под ръководството на директора на училището др. Драголов, пионерите намазаха 2 хиляди дървчета. Особено добре се проявиха Анка Цонкова, Дешка Тотева и Яким Ив. Събевски.

Със същия ентусиазъм работиха и останалите пионери.

Но не е само това. През изминалата седмица пионерите изкопаха 100 дупки. В тях ще посадят овощни дръвчета.

Т. Памукчиева

Широк размах на съревнованието и трудови победи

☆ ☆ ☆

Достоен отговор по призива на 25-те

Навън тихият вятър гони първите снежинки, предвестници на идващата зима. Те ту се издигат, ту отново политат към земята и с бяло покривало засипват нейната гръд.

Вътре в цеховете на фабрика „Васил Коларов" в Габрово е оживено. Работници, майстори и техници се вълнуват. Днешният ден 17 ноември, е необикновен за тях. И как да не се вълнуват, когато с трепет очакват изтъкаването на последните метри памучни тъкани по плана си за 1955 година!

— Още малко, още малко — се чуват радостни подвиквания между работниците. Всяка от тъкачките се стреми да не изостане, днес да изтъче повече от вчера.

Часът е девет. Електромоторите и трансмисиите внезапно спират. Радостни викове: „Победа", „Победа" — огласят работните помещения. Сплитат се стотици корави десници, всеки бърза да изрази възторга си, да сподели радостта си.

След малко електромоторите и трансмисиите отново запяват. Шумът на становете пак изпълва работните помещения. Радостни, уверени в силите си тъкачките застават още по-смело до машините с грейнали от радост лица. Те се радват на плодовете на своя труд, радват се на това, че 44 дни предсрочно изпълниха годишния си план в сурово изражение и сега с възторг следят как на кросната се навиват първите метри разноцветни памучни тъкани по плана за новата 1956 година.

Предсрочното изпълнение на годишния план на предприятието е ценна победа за колектива. С нея той даде достоен отговор на призива на 25-те челни предприятия от София и Софийски окръг и показа, че твърдо стои в редиците на челните предприятия в страната.

Енчо Николов, дописник

ИЗПЪЛНИХА ПРЕДСРОЧНО ГОДИШНИЯ СИ ПЛАН

Самоотвержени са в работата си работничките и работниците от фабрика „Народна република" в Габрово. Включили се до един в благородно съревнование, те редовно преизпълняват трудовите си норми, преизпълняват плана на цеховете и на цялото предприятие. В трудовите успехи на производствениците голям дял имат майсторите, които правилно организират работата си и полагат всички усилия за намаляване престоите на машините за текущи ремонти, за материали и други.

Благодарение на упорития труд, колективът на предприятието, включил се в благородно съревнование, на 6 ноември изпълни плана в ценово изражение. Трудовият ентусиазъм не отслабна. Съревнованието продължи да се разгаря с нова сила и на 13 ноември колективът изпълни годишния си план и в натурално изражение. Само за 4 дни след това той произведе над 10,000 кг камгарна прежда извън плана.

От цеховите колективи най-добри производствени успехи е постигнал колективът на цех № 3. Вече две тримесечия той е първенец в съревнованието и достоен носител на преходното червено знаме „Цех първенец". За деветмесечието този цех е изпълнил плана си 114·11 на сто. Само през месец октомври е произвел над 2,500 кг прежда над плана.

Кръстю Генев

УСПЕХ НА МОТРИСНАТА СЛУЖБА

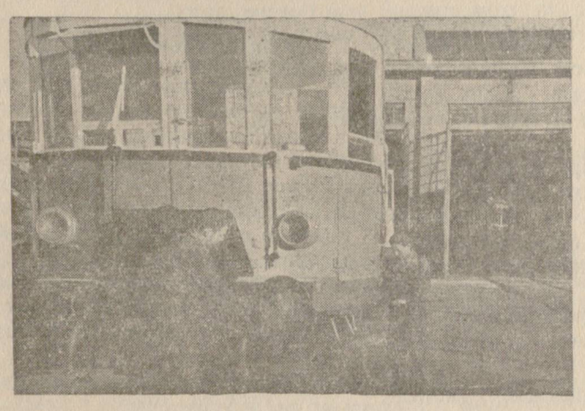

На снимката: Монтьорът от мотрисната служба при лок. депо на гара Г. Оряховица др. Никола Шумналиев (в ляво) и помощникът му Костадин Пуйчев подготвят за пускане мотриса 03-01. Благодарение на навременния и качествен ремонт и поддържане на мотрисите от монтьорския колектив мотрисната служба е изпълнила годишния си план за 10 месеца със 111·14 на сто.

Снимка: *Ив. Вачев*

ИЗПЪЛНИХА С 16 ДНИ ПРЕДСРОЧНО МЕСЕЧНИЯ СИ ПЛАН

Работническият колектив на ф-ка „Балкан" в гр. Габрово с чест и гордост изпълни производствения план на предприятието за м. ноември на 14 ноември.

Към 17 ноември планът е изпълнен 101·3 на сто и са реализирани 91 броя човекодни икономия. Най-добро изпълнение имат смяна „Б" от вигонния цех със сменен майстор др. Борис Милев и секцията на Колю Стругаров. Добри резултати постигна и смяна „Б" от предачния цех, която има 54 човекодни икономия. Не по-лошо работят и секциите на Христо Цонков и Дешка Петрова от подготвителния цех.

Въодушевени от трудов ентусиазъм сега работниците и инженерно-техническият персонал работят по плана за м. декември.

Добрите успехи в работата са резултат на разгорялото се благородно съревнование в предприятието. Издадените нагледни материали за изпълнението на плана ентусиазират колектива. Работи се упорито за изучаване опита на първенците в производството, което също допринася за увеличаване на успехите.

Иван Ст. Влахов, дописник

В разгара на съревнованието

Във ф-ка „В. Коларов" в Търново се води благородно съревнование за достойно изпълнение на производствената програма. За разгарянето му спомага всекидневното нагледно отчитане на резултатите на специално табло-огледало. На него виждат работата си смените, отделенията и бригадите. От това табло бригадите имат възможност да виждат как са в сравнение с другите бригади, а от там да вземат мерки за подобряване на работата.

За изпълнението на плана много помогна сключеното двустранно съревнование между девойките, членове на ДСНМ. Това съревнование също се отчита редовно, в края на всеки месец, от груповите отговорници.

Прегледът на съревнованието помогна много за подобряването на качеството. Най-добра качественичка на предприятието е др. Руска Свирчева. При план 15, тя достигна 66 процента първокачествена продукция. За тези й заслуги Министерството на леката и хранителната промишленост я удостои със значката „Отличник".

Примера на др. Свирчева следват Стефана Б. Данева, Величка Пенчева, Пенка Григорова, Ремзие Мемишева, Мария Н. Тончева и други.

Във връзка с подобряването на качеството от всички младежи, Заводският комитет на ДСНМ уреди на 13 т. м. вечер на ударничката. На тази вечер др. Пенка Григорова разказа как работи за да постигне високо качество и да не допуска нестандартна продукция.

Сега съревнованието в предприятието прераства в новогодишно, в борба за предсрочно изпълнение на плана по всички показатели и достойно посрещане на Новата 1956 година.

Магда Калчева, дописник

ПЪРВИТЕ АГНЕТА В ДЗС — Г. ОРЯХОВИЦА

От няколко дни в овцефермата на ДЗС в гр. Горна Оряховица е оживено. Настъпи нов момент в живота на овчарския колектив. На 15 т. м. той получи първите агнета. Досега са се обагнили 5 овце, от които две близниха.

С голяма любов работят овчарите за опазването на всяко агне. В първите дни след оагването овцете-майки с агнетата се отделят самостоятелно в клетки. Малките агнета се подбозават през всеки два-три часа.

За повишаване на млечността, овцете-майки се хранят с пълноценни дажби, които съдържат необходимото количество белтъчини, минерални вещества и витамини.

М. Василев, зоотехник

Мончовата сватба

Стрина Русана винаги и във всичко е вярвала на сина си Мончо. Порасна, ерген стана той, ала за нищо не я е излъгвал. Тази вечер Мончо, като тръгна да излиза за кино, каза на майка си да се надява, че ще й доведе снаха. Сякаш пролетен вятър нахлу в стаята. Нещо се обърка в главата на стрина Русана. Разтича се. Разшета се. Радостни са и бай Димитър, и дядо Мончо. Тази вечер им идва снаха. С още един член ще нарасне тяхното семейство. От киното Мончо заведе Верка у дома си. С тях дойдоха и секретарят на ДСНМ Петко Стефанов с другарката си Мита и другарят на Мончо—Иван Вачев.

На другия ден още на ранина новината обходи цялото село. От уста на уста се понесе „Верка пристанала на Монча". Това стана на 8 септември т. г. Годежът мина, ала за сватба не беше време. Имаше много работа по полето.

* * *

За сватбата на Мончо Димитров и Верка Асенова от с. Градище, Павликенско се заговори не само в родното им село, но и в околията, та дори и в окръга. Та тя не е каква да е сватба, а сватба на целия кооператив. Жени се най-добрият младеж на стопанството, звеноводът на младежкото звено „Зоя", което е на първо място в окръга. 700 кг царевица получиха т. г. младежите, а това е нечуван добив не само за градищенци, а и за другите кооперативи.

Дойде и денят на сватбата. Откупи Мончо варненската музика. Огласи се селото още от събота вечер. На мегданя, сред селото, като сърмен колан се започна вито хоро. Това, както казват по този край е „засявката". Истинската сватба започна в неделя сутринта. Разтвориха се Мончовите порти, потегли музиката с най-първите сватбари — другарите от звеното, все мургави, загорели от слънцето младежи и девойки. Бурен глъч и смях оглася улицата. Най-напред върви побащимът Йордан Йорданов, на каскета на когото се белее кенарлия пешкир, а в ръката си размахва бъклица с алено вино, налято от кооперативната изба. Радостното „Ихууу . . ." на побащима, смесено с медните звуци на музиката, прониква хладния ноемврийски въздух и се понесе над пробудилото се село, за да възвести започването на голямото веселие. „Ихууу . . ." подемат звънливите гласове на младежите. Разтварят се и моминските порти. Извива музиката кръшна ръченица. Его, от къщи, в градинката сред хризантемите и димитровчетата излизат момините майка и татко, стрина Райна и бай Асен, до тях Верка, свела срамежлив поглед надолу, гук са и родините. Каква радост, какво чудо! Една от друга по-духовити шеги си разменят сватовете и сватите от двете страни. На този тъй важен акт в живота на младите, народът е създал хубави традиции. Но защо дойдоха тук сватбарите! Дойдоха да донесат булчините дрехи, които й купи свекърът. На трапезата помайчимата Велика Йорданова слага от хубави по-хубави рокля, обувки, чорапи, венец, огледало . . .

— Мари я погледнете какви подаръци е изпратил сватът — провикна се кака Вела —и обувките, и роклята са скъсани, с какво ще ги закърпим?

И без подкана, започнаха да слагат кой лев, кой пет, докато подаръците се закриха с пари. А после се разчупиха белите ливосани с яйце пити, заобикаля от уста на уста шишето с джибровицата. Занарждаха се пожелания едно от друго по-хубави. Стрина Райна метна на всеки сватбар на рамото по един бял пешкир, а Верка целуна ръце. Сега трябва да оставят булката да се облече с новата премяна, а и да се занесе премяната, която бай Асен е купил за зетя. Стъкнаха и Монча. Забодоха му копринена кърпичка с жълтици и китка. Потегли пак музиката, а след нея 6 каруци с вихрогони коне, нагласени като за сватба. Препуснаха напред бързоконците да възвестят, че вече идват за булката. Наскачаха сватбарите от каруците, ала и двете порти заключени. Стар, хубав народен обичай, който се пази и до днес. Докато младоженецът не плати, портите се не отварят. Засвири музиката на извеждане булката от къщи. Показа се Верка със сватбена рокля, с венец и було на глава. За да е щастлив животът, за да върви като по вода, за да има всичко в изобилие, Верка прекатури медника с водата, разряза белия хляб на четири и го хвърли сред навалицата, пръсна сахана с просото и крушите. Започна и прощаването. Чинно изправили се Мончо и Верка, край тях минават близките на булката. Младоженците целуват ръце. Верка раздава дара на своите родини, а дружките й товарят каруцата с чеиза. Що килими, що възглавници, що миньо, що чудо... Едно от друго по-хубави, сякаш с ръце не пипани. Личи, че с еднакво умение е държала Верка и мотиката и сърпа, и иглата. Пълна каруца с дари, а върху дарите младежи. Звеното потегли за към селсъвета. Лудо препуснаха и другите каруци. На площада се е събрал народ, дошло е мало и голямо да види сватбата на най-личното момиче в селото. Народ се е събрал и у Мончови и с нетърпение чака да се зададат каруците „Идат!" — вика един палав малчуган, на когото са заболи бяло пошче и тича да възвести. Дворът се препълни. Всеки иска да види с какво свекървата ще дари булката. Радостта няма край. Тя прелива, капи, както руйното вино в чашите. Та кой няма да се радва на такова щастие, кое сърце няма да трепне в този тържествен, момент. Няма мярка радостта на дядо Мончо. Той е най-щастливият човек. Ако може, би прегърнал целия свят, би извикал да чуят всички, че той жени внучето си, хубавото си внуче Мончо. Малко му докривя, че не ходиха в църква да се венчават, но може ли да се разсърди на гордостта си, на внучето, което прослави и неговото име в целия окръг. Сватбата е в разгара си. Музиката не спира. На двора се е отточила голяма, богата трапеза с хубави гостби. Насядали са сватбарите. На най-първо място са седнали председателят на кооперативното стопанство Христо Събев и партийният секретар Иван Илиев, до тях са кръстникът и кръстницата, свекърът и свекървата, сватовете. Едно след друго се изпразват шишетата с аленото вино.

— Наздраве, свато!

— Да се чукнем за щастието на младоженците!

— Да са живи и здрави младите, да навъдят челяд голяма!

Запровикваха се все по-буйни гласове. Пожелават на младите щастливо бъдеще, нови трудови успехи. Дворът отесня. Все по-много стават двойките на ръченицата. Сякаш всеки е задължен да тропне на Мончовата сватба, с което ще изрази почитта си. И тук булката дарява, сега пък родините на Мончо. Ето свекървата и свекърът, дядо Мончо са отрупани от дарове, едни от други по-пъстри, по-китни.

С хубави дари са накичени и председателят на стопанството, и партийният секретар, дарове получават близки и гости. Но за тези гиздави дари сватбарите трябва да се отсрамят. И купчината от подаръци започва да расте. Какво ли не подаряват на младото семейство. Кръстникът бюфет—други—сервизи, трети—чении, тави. Подаръци поднасят секретарят на ОК на ДСНМ Никола Стоянов и на Окръжния комитет на ДСНМ Димитър Стоянов.

И пак продължава веселието все по-буйно, все по-неудържимо. Та може ли да стои мирно пустото му вино червено. . .

В. Събев

Ив. Донков

На снимката: На излизане от селсъвета след подписването на гражданския брак.

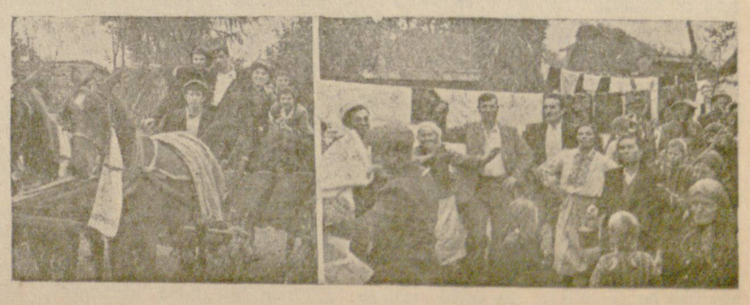

На снимките: 1. Младежи от звеното откарват с каруца чеиза. 2. Сватбарите играят ръченица в дома на булката.

Снимки: *В. Събев*

ПОЛИТШКОЛАТА ПРИ ОВОЩАРСКАТА ОПИТНА СТАНЦИЯ

При овощарската опитна станция в Дряново работи политшкола по КПСС с 18 слушатели, 16 от които са жени. С изключение на касиера и лаборантката, останалите работят на полето. Пропагандист на звеното е др. Йорданка Г. Димова, агроном, с тригодишен пропагандистки опит.

С помощта на партийната организация с партиен секретар др. Марко Витанов, навреме се осигуриха необходимите нагледни материали, като географски карти на СССР и Азия, историко-политическа карта за разгрома на интервентите през 1919—1920 година, малки карти на света, албум с нагледни пособия по история на КПСС.

За занятията на политшколата е осигурено удобно помещение в станцията, което се поддържа в приятен вид. На масите др. Фичка Любенова, технически отговорник на политшколата, редовно поставя свежи цветя и на всяка маса малките карти на света и СССР.

Освен слушателите, на първото занятие присъствуваха партийният секретар и трима гости — работници от станцията, участвуващи в други форми на политическа просвета. Интересът към беседата беше голям. Слушателите живо следяха това, което се говореше. Така например въпросът на др. Рада Ив. Ботева „Какво представляват изоставените и пустеещи целинни области в СССР“ беше свързан с речта на др. Хрушчов при изпращане на млади специалисти в целините и с заминаването на руски семейства от България в тези места. Посочени бяха на картата местата, които от изоставени и пустеещи, но с богата, плодородна земя, в близко бъдеще ще бъдат превърнати в цветущи градини.

На другия ден след беседата на работа в полето не се забравят впечатленията от проведеното занятие. Когато др. Стоянка Лазарова и Айше Асенова пееха „Край дивите степи Байкалски“, други припомниха, че Байкал е най-дълбокото езеро в света, и че е разположено сред високи и красиви гористи планини, а железопътната линия около езерото минава през 50 тунела.

Често и пропагандистът е между тях и им изяснява някои въпроси. Два дни преди второто занятие, на работния обект се прави преговор за предстоящето събеседване. През обедната почивка, когато се връщат в станцията, слушателите се събират около картата и колективно уточняват знанията си по беседата. За това, което не знаят, питат пропагандиста.

При такава подготовка второто занятие премина добре. На събеседването имаше много желаещи да отговарят на въпросите. Другарките Иванка Гачкова, Стоянка Лазарова, Красимира Чукова и други излизаха пред картата и свободно разказваха. Събеседването беше оживено. Единадесет другарки взеха участие.

От голямо значение е да се обогатява беседата с примери от действителността. Така, когато др. Димова говореше за положението на фабричните работници, тя припомни филма „Данка“. Разказа си за големите водно-електрически централи пропагандистката подкрепи с извадки от статията за Куйбишевската електроцентрала, отпечатана във вестника преди няколко дни.

Радостен е фактът, че ударничките Кина Пенчева, Иванка Гачкова и Рада Ботева са едни от най-добрите кръжочници. А др. Руса Петрова и Невяна Петрова са майки на 4 и 3 деца, но намират време да се подготвят за занятията. Със своя пример на редовна и отлична подготовка за всяко занятие др. Стоянка Лазарова и Красимира Чукова увличат и останалите кръжочници. В последните занятия се активизираха и другарките Фичка Любенова и Дена Кушева.

Много от слушателите, които преди мълчаха на производствени съвещания и организационни събрания, сега се изказват. За това дял има и тяхната подготовка в политшколата.

Генчо Петров
дописник

Това свършиха тимуровци

Вчера на семинара с пионерския актив дружинният ръководител разказа на пионерите как едно звено пионери в околията по подражание на тимуровците са помагали на стари хора и на родителите на загинали в освободителната война. Пенка Христова дълго мисли върху това. Вечерта, когато си легна, тя не можа да заспи веднага. Прехвърли в ума си всички пионери от своето звено и чак когато се увери, че и те могат да направят така, се успокои и заспа.

Сега бързаше към училището. Тя има да казва нещо важно на своето звено. Как ще посрещнат те това предложение? Дали ще се съгласят? И колко хубаво ще бъде! Ще ходят при стари хора, ще им помагат и те ще им благодарят!

Мнозина от звеното бяха чели книгата „Тимур и неговата команда“, а всички гледаха филма. Още със заговарянето, те се съгласиха с Пенка, но решиха да правят това тайно, както тимуровците.

Пенка не мислеше, че те така лесно ще се съгласят. А то . . . само им каза и те . . .

Маргаритка и Стефка след свършване на часовете си пошушнаха нещо и веднага си тръгнаха.

Когато Стефка си научи уроците за следващия ден, тя отиде в Маргариткини.

— Миче, готова ли си?

— Готова съм.

— Да тръгваме ли?

— Добре.

Те излязоха на пътя, поогледаха се — нямаше никой. Веднага влязоха в близката къща на двамата старци дядо Георги и баба Стояна. Те бяха бездетни и сега на стари години бяха сами. И двамата ходеха на работа в стопанството. Къщата им винаги беше празна. Двете момиченца използуваха това нещо и решиха незабелязано от други хора да влязат.

Влезли вече вътре, от пътя нищо не се забелязваше.

—Стефке, да преметем двора най-напред!

Намериха две метли и веднага се заловиха да преметат двора.

Колко леко беше всичко това! Когато изхвърлиха сметта, тайно-една от друга, уж че оправяха ко сите си, те изтриха мокрите си чела. Очите им грееха от радост. „Сега, какво?“ — питаха се мълком.

Маргаритка влезе в градинката, отвори вратата за малката кухничка.

— Стефке, ще сготвим! — тя отвори зимника, намери картофи и двете се заловиха да ги белят.

Огънят беше готов веднага. Маста в тиганя вече пръщеше. Пущаха картофите един по един, нарязани на малки филийки.

Свечеряваше се. Наближаваше хората да се завръщат от работа. Всеки момент можеше да се върнат и двамата старци, а картофите още не са готови.

Стефка се залови да премете навсякъде, а Маргаритка довършваше работата си около огъня.

Всичко вече е готово! Сега? Поогледаха се да не са забравили нещо. Не, всичко е готово.

Показаха главите си през портичката да видят няма ли да ги забележи някой и хукнаха към къщи. Сърцата им подскачаха така лудо, както никога до сега, ще се пръснат. Ето Маргаритка едва свари да седне на масичката си и портичката хлопна. Идеше си майка й. Тя взе книгата и се зачете в нея, но мислите й бяха на друго място: какво ще си помисли баба Стояна? Тя утре непременно ще разкаже всичко на Пенка. А Пенка ще каже: „Виждате ли и ние можем да бъдем тимуровци?“

Вечерта дядо Георги и баба Стояна не си дойдоха заедно, защото работеха на различни места. Първа си дойде баба Стояна. Тя видя преметеното, влезе в кухнята и видя сготвено, но не се зачуди. „Кога си е дошъл и е сварил да сготви?“—мина бързо през ума й. Тя се беше вече залисала в работа, когато си дойде и дядо Георги. Те седнаха, нахраниха се и чак когато вече станаха от масата, баба Стояна й мина през ума да попита:

— Георге, ами ти кога си дойде, че си сварил да наготвиш, че и двора да преметеш?

— Кога съм мел двора и съм готвил?

— Ами, че ти не сготви ли?

— Не съм — и старецът сви рамене.

— Хубава работа! Ами, че кой?

— Не видиш ли, че сега си ида, мари.

Старците се чудеха. Те съвсем не подозираха, че това нещо направиха двете малки момиченца от звеното на Пенка, които забравиха да сложат бележка с думите:

„Това свършиха тимуровците“.

Сутринта звеното се събра. Двете момиченца разказаха всичко. Да видите само каква радост имаше по лицата на всички, а очите на малката Пенка дори се напълниха със сълзи.

Звеното се беше раздвижило. По две, по три момиченцата бяха ходили на много места и свършили хубава работа.

Ето Пенка отвори тетрадката дневник на звеното и записа:

„Днес тимуровците от моето звено ходиха у баба Дечовица. Изметоха двора, насякоха дърва и ги пренесоха. Надка видя, че баба Дечовица беше почнала да маже и така оставила всичко. Тя взе парцала и замаза цялата отена с приготвената белилка“.

На много места из селото се появиха тумуровците. Звеното на Пенка не беше само. Хората заговориха навсякъде за невидимите покровители на старите хора, на малките деца, на опечалените от Отечествената война родители. Появиха се много групи. И работата, която вършеха, беше различна.

На пренесените през нощта дърва на сухо и подредени, на почистения двор, на оронената царевица, на пренесените тикви, на приготвената вечеря се появиха кратки надписи:

„Това свършиха тимуровците № 316, или № 130, № 210“ и др.

Под тези секретни номера се криеха пионерските звена. Но кое звено носеше подобен номер, самите пионери не знаеха. Те знаеха своя номер и гледаха този техен номер да се появи на повече места, повече да го споменават селяните.

Селяните не правеха разлика в номерата. Те знаеха: „Тимуровците“. За тях това беше достатъчно.

Ето тук аз ви разказах накратко как в нашето училище „Христо Ботев“ в с. Горско ново село, Г. Оряховско се появи тимуровското движение.

Йордан Саламанов
пионерски ръководител

ТРЕСКАВА ПОДГОТОВКА

През м. април 1956 година в гр. Търново ще се проведе околийски пионерски сбор на тема „Научи се сам — научи и другарите си!“. За този сбор пионерите от с. Ветринци започнаха усилена подготовка. Проведоха дружинен сбор, на който на всеки пионер се даде конкретно поръчение. Определи се, кой пионер какъв предмет ще изработва и пр. За сбора обсъдиха книгата „В края на лятото“ и изпратиха писмо до автора на книгата Камен Калчев. Между отредите и звената е обявено съревнование за най-добро участие в околийския сбор. Червеното знаменце „Звено първенец“ за сега е в III звено от I отред. Някои вече са изработили от предметите, с които ще участвуват в сбора. Има пионери, които събират старинни материали за образуване на музей в училището. Участниците в кръжока „Млад мичуринец“ събират хербарий. Сега пионерите се готвят не само за околийския сбор, но и за дружинния сбор на тема „Историята на родното село“. В дружината е обявен конкурс на тема „Аз обичам моето село“.

Господин Николов

ПРИМЕР ЗА ПОДРАЖАНИЕ

На улица „Опълченска“ № 28 в гр. Севлиево живее семейството Елисавета и Стефан Кънчеви — учители пенсионери. Техният дом е отворен за децата от квартала. Тук е пренесена и част от детската библиотека на читалище „Н. Й. Вапцаров“. Другарите Кънчеви неуморно раздават книги на малките четци. Его, малкият Иванчо иска книга за строителството; Мимито пък иска за мишлегата, а Стаменчо желае книга за приключения. На всички желанията се удовлетворяват. Тук децата откриват душите си и най-интимно беседват за своите другарчета в училище, за напредъка на класа, за слабите бележки и как учителят показал тетрадките и на силни, и на слаби. Не се забравят и уроците. Ако децата нещо не са разбрали добре — тук се изяснява, подготвя се домашного и т. н.

Така другарите Кънчеви не се откъсват от децата и училището. Така те подпомагат изграждането на новия социалистически човек.

М. М.

„СВЕКЪРВА“ НА ДРЯНОВСКА СЦЕНА

В чест на стогодишнината от основаването на първите български читалища, театралният колектив при читалище „Ив. Владков“ в Дряново представи българската комедия „Свекърва“ от Антон Страшимиров. Представлението мина при голям успех и интерес от страна на гражданството. Препълненият салон кънтеше от аплодисменти. Над 400 зрители възторжено аплодираха изпълнителите.

За да се постигне този успех самодейците бяха цели два месеца в трескава подготовка, пропити от съзнанието, че се готвят за прегледа на художествената самодейност и чествуване на стогодишнината на народните читалища.

Посетени са и три основни селища от околията, където спектаклите бяха посрещнати с голямо задоволство от населението.

До прегледа на художествената самодейност, колективът си поставя задача да посети още 5 съседни селища, като подготви и пиесите: „Изпитание“ от Ал. Гиргинов, и „Свиня“ от Бранислав Нушич, за новогодишни вечери.

Руси Русев

ПРОФОРГАНИЗАЦИЯТА ПО-БЛИЗО ДО ПРОИЗВОДСТВЕНИТЕ ЗАДАЧИ

В началото на т. м. профорганизацията при ф-ка „Митко Палаузов“ в с. Батошево, Севлиевско проведе събрание.

В доклада беше отчетено, че наред с лошокачествената продукция, която допускат отделни производственици, предприятието не изпълнява производствения си план. Въпреки че на разположение има дървесина за производство на екстра и първо качество дъски, такива много малко се произвеждат. При разкрояването не се спазва стандартът. Всичко това носи големи загуби на предприятието.

От доклада и изказванията стана ясно, че основната причина за лошокачествената продукция се крие в слабите грижи на профорганизацията и ръководството на предприятието за квалификацията на работниците. Не се провеждат и петминутни съвещания преди започване на работа, не се работи за внедрява не на новите почини.

За подобряване на работата събранието набеляза мероприятия.

Н. Лазаров

На снимката: Художественият колектив при ф-ка „Буря“—Габрово.
Снимка: *Ст. Обликов*

Културна придобивка

Доскоро жителите на с. Върбаново, Дряновско нямаха възможност да гледат прекрасните наши и съветски филми. Много рядко идваше някое подвижно кино. Учениците и младежите ходеха на колективни посещения в Дряново.

От началото на този месец подвижното кино „Пробуда“ в с. Плачковци, Дряновско започна редовно да посещава селото. Според програмата му, то ще прожектира филми пред върбановчани всяка събота.

Върбановските селяни се радват на новата културна придобивка.

Илия Пехливанов

ШИРОК ПЪТ

Влакът изскочи с усилие хълма и се понесе с дрезгав весел смях по надолнището, а димът от локомотива се помъчи да го догони, но лекият вятър го подхвана и разбърка черната му грива. . .

Старши научният сътрудник, агрономът Евгений Ралчев излезе от вагон-ресторанта и тръгна по коридора. В купето не му се влиза. В негово отсъствие там се бяха настанили група екскурзианти и той не иска да смущава веселите им игри. Поспира се и се вслушва в песента им, подхваща я тихо и той. Звездите се стрелкат към него, като че ли други път не са били такива големи и жълти, като пендарите, които стрина Гина, чистачката на опитната станция, обича да слага на шията си в празник. Евгений поклаща глава и лицето му добива пак същия малко смутен и по детски открит израз, който има винаги, когато трябва да се покаже пред много хора или да заговори за себе си. Всичко около него му се струва малко необикновено и чувството, което го изпълва, е неспокойно, защото не е при своите опигни лехи, а пътува за София. Вчера през деня той нищо не знаеше, а вечерта се получи телеграма. Правителството го канеше да присъствува на тържествена вечер в Министерския съвет. Новината обходи цялата станция. Евгений стоеше малко объркан, смутен, очите му сиви и кротки се бяха някак особено избистрили, а дългите му неспокойни ръце несъзнателно приглаждаха рядката му кестенява коса. Побърза да се прибере в стаята си и доразчете телеграмата „Заради Вашите успешни опити и новите сортове пшеница и ечемик, с което Вие се нареждате сред челниците на нашето социалистическо селско стопанство. . .“

Евгений дълго престоя при своите епруветки и анализи и не можеше да побере в себе си новината. Ето и той, синът на Петка ковача ще отиде в Министерския съвет. Защо не беше жив баща му да го види. Пропадна той — умря в пиянство. Евгений не беше чул от него нищо, освен думите: „Нищо няма да стане от тебе, Евгений. Няма място за такива като нас — голошарковци“.

За миг пред Евгений се мярна утринта, когато намериха бащата умрял до духалото в опушената ковачничка, ученичеството, летните ваканции, когато работеше в градината на търговеца Козарев, студентството и кухните на ресторантите, където изкарваше по някой лев, за да се издържа. Евгений махна с ръка, нали всичко беше минало, а човек не може да го забрави.

Влакът се укроти и заседна до малка червеникава гаричка. Евгений се наведе и прочете: „Гара Румянци“. Изведнаж в него се появи неудържимо желание да скочи, да отиде и да разгледа селото. Тук беше идвал много отдавна. Тук живогът му беше висил едва ли не на косъм и в него винаги стои будна мисълта да посети това село, но винаги има друго по-важно, забравя и се досеща само когато пътува с влака за София. Примамва го мисълта да скочи, но престоят е само две минути. Той се навежда, за да види още веднаж гаричката и в миг погледът му пада на група селяни. Сред тях стои едър, висок, кокалест човек с права и жилава снага. Облеклото му е ново, полуградско. Малко нехайно е килнал белия каскет, а когато извърна лицето си, правилно, лъскаво като бронз, с тъмни дълбоки очи и страстна дълбока гънка от двете страни на устата, Евгений неволно трепна. Това лице се втурна в душата му, разбърка, прекатури всичко и остана в паметта му. Къде го беше виждал? Сбърчи чело, погледна още веднаж, но влакът отмина, човекът изчезна и дали беше слязъл или се качи, Евгений не можа да разбере. Той изведнаж облекчено се засмя. Спомни си Антиката, това е Антиката! Евгений изведнаж се разбърза. Ако човекът е във влака, трябва непременно да го намери. Радостна, бегла усмивка шари изпод малката четчица на мустачките му. Той тръгна покрай купетата, а пред него оживя далечната септемврийска вечер, когато срещна Антиката. . .

Нощта беше тъмна и бурна. Евгений трябваше да преведе отговорен другар по тия места. Той завърши добре задачата си, но на връщане сам попадна в ръцете на двама полицаи. Те се колебаят какво да го правят и, макар че Евгений съвсем прилича на работник от близката керамична фабрика, както и сам той потвърди, те решават да го заведат в околийския град. Евгений е сигурен, че там веднада ще го открият, но не вижда никакъв път за избавление.

Започва да вали.

Стражарите бяха уморени и хлътнаха в първата кръчма. Евгений разбра, че се намира в село Румянци. Кръчмата беше ниска, опушена. Нямаше посетители. Погледът на Евгений беше привлечен от един едър, полупиян момък и от дребен старец с дълга брада. Момъкът стоеше с подпрени в масата лакти и тъмен, зъл поглед, отправен някъде пред себе си. Дрехите му бяха закърпени, калпакът островръх-овчарски килнат назад, а черната му остра коса беше паднала и полепила по челото. Непознатият беше пил много, но още се държеше. Той не приличаше на обикновен пияница, а на несретник, който дълбоко чувствува безсилието си пред живота и го дави в силата на виното. Момъкът удари с юмрук и процеди през зъби:

— Още една, Кърлеж. . .

Кръчмарят се размърда и донесе шише сливовица.

— Плащай, Антика, такова де, да си нямаме хър-мър.

— Не бой се, Кърлеж. . . Антиката има пари. На. . . — той хвърли на масата няколко петолевки.—Антиката не е като вас, чорбаджии и лекета да смъква по две ризи. . . Не. . .

Старецът дигна глава.

— Много пиеш ти. . . Стига. . .

Антиката го погледна и се наведе към него.

— Пия. . . А знаеш ли, кой пие, старче? Мъката. . . Веселият човек не пие. . . Мъчно ми е, старче, тясно ми е на душата. . . Затвор. . . Затвор е около мене. . . — той удари с юмрук. . .

— Ще пропаднеш ти — продума пак старецът. . .

— То България пропада, народът пропада, че Антиката щял да пропадне. . . Ха, голяма работа. . .

Стражарите се настаниха на пейката и по-възрастният шеговито каза:

— Дълго ти е езичето, Антика. Да не го подрежат някъде.

— Дълго ми е я. . . Език ми е. Ще приказва. И само истината. . . Я ти продумай тъй, господин стражар. Не смееш. Пазиш си службата. Само Антиката може да приказва открито. . . Само той нищо не пази. . .

Стражарите се засмяха и си поръчаха вино. Момъкът скри глава и не продума повече, но очите му непрестанно гледаха Евгений и сякаш нещо крояха. Когато Евгений и стражарите тръгнаха отново, дъждът беше спрял. Антиката излезе с тях.

— Къде, Антика? — подхвана го помладият стражар и леко се залюля, защото доста беше пийнал.

— На кошарата. . .

— Добре ще опазиш ти овцете на Късамака, щом тъй закъсняваш. . .

— Ха, вълци ги яли. . . той има много. — Антиката махна с ръка и навлезе между кукурузите. — Само Вие се пазете от партизаните, че май се появили и по нас — извика Антиката и после високо запя.

Стражарите се заобръщаха, заредиха отново пушките и подкараха Евгений по-бърже. Не бяха изминали и два километра, когато се чу изсвирване, второ, трето. Из кукурузите нещо зашумя. Мракът сякаш се изпълни с хора. Чу се вик — страшен, като че ли някому запушваха устата. Стражарите се спогледанха уплашено. Да бягат ли, или да залягат! Изведнаж пред тях се изтърколи Антиката. Той трепереше, заекваше и от страх едва ли не се навираше в стражарите.

— Партизани, партизани, господин старши. Много са, обраха кошарата. Сега идат насам. . . Его ги. . . За вас, ваша милост, ще ви затрият. Чули, че водите някакъв арестантин и заради него. . .

По-младият стражар се разтрепера, другият хвана Антиката за дрехите:

— Ако лъжеш мисли му. . . — и запоглежда откъде може да се измъкне. . .

— Ай, бягайте, бягайте, ваша милост, — зарида по-високо Антиката. — Вземете и мене. Оттук, докато е време. . . — Той и не довърши, защото отново се изсвири, тъмнината зашумя, чу се нещо като „Стой!“, или „Ей там, не мърдай!“ и докато захласнатият Евгений се опомни, стражарите се впуснаха в луд бяг и изчезнаха. Евгений се обърна от някакъв нов звук, съвсем близо до него. Антиката се кискаше в шепата си:

— Зайци, мръсни зайци . . . пълзачи, какавиди. . .

Евгений го хвана за ръката. . .

— Ама какво, няма ли партизани? . . .

— Има, вятър и бръмбари. . . Моите овчарчета добра работа свършиха!. . . — и като го хвана за рамото наставнически каза:

— Хайде, сега и ти се омитай, че ако се върнат пак, Антиката не може те спаси.

Евгений понечи да каже нещо, но само сграбчи едрата корава ръка и развълнувано я стисна. Антиката бързо я издърпа и вече приятелски прошепна:

— Хайде, направо. Пътят е чист. — Той се гмурна в тъмнината, а когато Евгений щастлив и засмян се спущаше към града, сякаш продължаваше да чува някъде по върховете неговия дрезгав смях. . .

Евгений стигна до предпоследното купе: Канеше се да надникне, когато чу висок и самонадеян глас... Позна го веднага. Само Антиката може да говори тъй. . .

— Ще отида я, защо да не отида. Преди ако не можехме, сега сме на друга поччит. Ще отида при самия министър и ще му кажа: „Тъй и тъй, другарю министър, има хора, които бъркат и спират. . . Пълзачи ги викам аз, миши душички. Букаи слагат те на народа. Той иска по-бърже да си навакса изгубеното, а те. . . да изчакаме, да видим“. . . .

— Ех, Антика, не се умори и ти да се бориш — чу се женски глас. . .

— Ха, и таз добра, стрино Жело, — младежки се обади Антиката. — За правдичката човек никога не трябва да се уморява.

Евгений надникна в купето и видя Антиката сияещ, подмладен с игрив, закачлив блясък в тъмните очи и леко посребрени черни коси, заобиколен от група селяни и селянки. Същите, с които преди малко беше на перона. Антиката се размърда и се обърна към черноокo румено девойче:

— Я, Пенке, прегово и пак обещанието. . . Да не ни посрамиш. . .

Девойчето се покри с руменина.

— Защо аз бе, бати Янко, на теб поприляга. . . Ти си бригадирът, ти вършиш цялата рабога, пък аз там, де да зная, Министерски съвет е то. . . мога да се запелтая. . .

— Няма какво, — потупа го Антиката — ти си по-учена. . . Аз тъй де, не съм толкоз грамотен. Пък като съм ги получил тия добиви да не съм ги получил сам я. . .

От дъното на купето се чува смях. Някой си подвиква:

— Хей, пазете подаръците! Бай Стойо, не се навъргай към бъклицата, че май няма да остане докато стигнем. . .

Евгений гледа с нови очи Антиката. Изумлението му нараства. Та това не е същият, старият Антика, когото познаваше. Това е някакъв друг, нов, обновен човек, в очите на когото искри не старата злоба, а широко и нескрито доволство от живота. И за него тия единадесет години хвърчаха с шемегна бързина и бяха тикнали колелото на живота му по нагорнището. Евгений разбра, че бригадата заедно със своя бригадир отива също за тържеството в София. Той прекрачи и влезе. Направи няколко крачки към Антиката.

— Здравейте. . . — и се наведе към него — Познаваш ли ме, Антика? . . .

Антиката се поизправи, учудено го загледа и бързо му подаде ръка:

— Здравей, здравей, другарю Ралчев.

Евгений не се запита отгде знае името му, това често се случваше с него, след като няколко пъти писаха за неговите опити, но продължаваше усмихнат да пита:

— Спомняш ли си преди, там, когато прогони полицаите? . . .

Антиката гръмко се разсмя и го привлече към себе си:

— Как да не те помня —арестантчето... Ами ти беше тогаз едно таквоз голобрадо. . . Ех, какъв номер им изиграхме ние. . . Екстра. . .

Той се извръща към другите като се смееше:

— Стойо, стрино Жело, ама това е същото онова момче ма, дето го избавихме от полицаите. Гледай сега какъв учен е станал. Че ние имаме от твоя нов сорт пшеница, бе. . . Десет декара засяхме с нея. Видяхме портрета ти във вестника и разбрахме какъв човек си станал.

В купето настана бъркотия. Всеки иска да вида приятелите, да разбере по-подробно станалото. Надвика ги стрина Жела — едра, със запазено младолико лице:

— Ама ние още тогава се научихме за случката, другарю. Повярвай ми, всички се смяхме на стражарите, ама тайно де. . . Инак и ние и Антиката щяхме да си изпатим. Тогаз Антиката извика моите синове. Те бяха, тъй да се рече, лъжливите партизани. . .

— Благодаря ви, другари — широко се усмихна Евгений — Аз да знаех, че толкова хора са помогнали, непременно щях да се отбия досега. А ето, че все време не ми остава. . .

— Сега ще дойдеш да видиш как сме се наредили. Получихме по 350 кг пшеница от декар. Малко ли е, а?

— Затова ли е отиването в Министерския съвет, а? — полюбопитствува все още усмихнат Евгений и поглежда право в лицето на Антиката. . .

— Абе, само ще си правят тропулак. Пък сега ще почваме оранга. . . Ама, почит е, голяма почит. . . Не можеш да откажеш. . . Пък и там ще свършим някоя друга работа. . .

— Ех, не скромничи, Антика, — обади се някой — заслужил си го. Бригадата ти е първенец в окръга.

Той се засмива смутен като младеж и тупа по рамото Енгений. . .

— Сложи ръка на сърцето си и кажи: Същите ли сме?

Навън някой тихо запя. Лицата на всички се углъбиха, като че всеки за миг вижда широкия, белия път, по който е тръгнал, за да стигне до тук.

— Сега пиеш ли? — тихо запита Евгений. . .

— Шг. . . — сложи пръсти на устата си Антиката—спомняш ли си какво казах аз на оня старец в кръчмата, веселите хора не пият: Сега ако вкуся, ей тъй за компания. . .

Зазорява се. Влакът навлиза в равното Софийско поле. Двамата приятели излизат в коридора и се облакътяват на прозореца. Небето просветлява. Ведрината разведрява лицата им. На някаква фабрика край пътя още свети надлис: „Привет на 9-ти Септември“.

Антиката вади късата си луличка, изкашля се и дрезгаво каза:

— Питаш ме от де съм започнал. . . — той помълча и посочи отминаващите светлини, които се врязват в червеното сияние в синия купол на утринното небе. — Дойде свободата, отвори и за мене път. Това е. Залових се в стопанството като на свое и хората оцениха.

Лицата и на двамата светят подмладени и някак тържествено щастливи. . .

Милка Атанасова

НА БОРБА ЗА ВИСОКИ ДОБИВИ В ЗЕЛЕНЧУКОПРОИЗВОДСТВОТО

Зеленчукопроизводството в нашия окръг, по значение и по обем, е един от важните отрасли. Редица стопанства като тези в селата Джулюница, Поликраище, Г. Оряховско получават от него значителни приходи.

Така, ТКЗС в с. Поликраище получи през тази година по 4,284 кг пипер, а ТКЗС в с. Крушето по 4,500 кг домати от декар.

Получените резултати от зеленчукопроизводството обаче са недостатъчни. Това се дължи най-вече на подценяването на редица мероприятия от нашите стопанства, като механизиране процесите в зеленчукопроизводството, есенното торене с оборски тор, дълбоката оран и т. н. Някои от тях трябва да се извършват още през есента, за да се осигури здрава основа за високи добиви през следващата година. Така например прилагането на новите начини на отглеждане зеленчуковите култури, като дълги бразди, ленти и други с оглед механизираното обработване изискват напълно равни площи. И най-малките неравности затрудняват поливането и пречат на механизираната обработка.

Необходимо е преди дълбоката оран да се извърши подравняването на площите за зеленчукови градини.

В държавната селекционна станция в Г. Оряховица, където има въведено зеленчуково тревополно сеитбообръщение, ежегодно полетата, които ще се засяват с треви, се подравняват с дъска, теглена от трактор. Това може да се извърши от всяко ТКЗС без особена трудност.

Друго мероприятие, което все се подценява, това е навременното почистване остатъците и наторяване на площите с оборски тор.

Необходимо е веднага след добирането на зеленчуците да се почистят всички остатъци, като негодните за силажиране и за фураж в прясно състояние, да се компостират.

Компостирането се извършва по следния начин: На равно и отцедливо място се настила пласт от около 20-30 см оборски тор, слама или други материали, които имат свойството да поглъщат течности. Върху този пласт последователно се насипват различните отпадъци. От страни купът се покрива с пръст, а в средата се оставя малка вдлъбнатина, за да поеме дъждовната вода.

Купът се полива отгоре с торна течност, с което се обогатява загниващата материя. По-нататъшните грижи се състоят в редовното овлажняване и няколкократно накопаване. След като угние добре, се използува за торене. Компостът трябва да се внедри широко в ТКЗС, като допълнителен източник на органическа маса.

Важен резерв за получаване на високи добиви е торенето с оборски тор през есента. При есенното наторяване торът угнива добре в почвата и по-лесно се приема от растението особено от по-ранните. Ръководени от тези съображения, градинарите от ТКЗС в с. Поликраище наред с другите мероприятия масово извозват оборски тор в бъдещата градина, допускайки само тази грешка, че го натрупват на малки купчинки, вместо да го разхвърлят направо.

Закъсняването с почистването и наторяването води до закъсняването с есенната дълбока оран, а дори до отлагането ѝ чак за пролетта. Наред със заораването на тора дълбоката оран спомага за натрупването на влага, унищожават се болестите и неприятелите и се създават благоприятни условия за работа през пролетта и развитие на зеленчукови култури.

Наред с тия мероприятия в зеленчуковите градини трябва да се обърне сериозно внимание и на парниковите отделения. Наложително е да се почистят парниковата почва и прегорелият тор. За предпазване от прекомерно навлажняване, да се покрие пръстта с бракувани рогозки или едра слама.

Високите добиви са резултат от прилагането на цял комплекс мероприятия извършени в най-благоприятните срокове. Подценяването и на най-дребните, на пръв поглед, мероприятия води до намаляване на добивите. Задачата е още сега кооператорите да започнат борбата за високи добиви в зеленчукопроизводството през следващата година.

М. Петков
директор на селекционната станция—Г. Оряховица

ВИСОКИ УСПЕХИ

Като гледа човек заоблените гърбове на кравите на ДЗС в Г. Оряховица не може да не възкликне: „От грижливи стопани се гледа този добитък!" Наистина големи грижи полагат работниците от стопанството към поверените им животни. И резултатите са налице. Много гледачи на крави изпълниха годишния си план за млекодоя още в края на м. октомври, като Велико Христов — 113 на сто, Генчо Тодоров — 108 на сто, Спас Костадинов — 106 на сто и др.

Не малки са успехите на телчарите и телчарките. Телетата на Мария Цветанова за 8 месеца дадоха среден дневен прираст по 835 грама, на Дочка Петрова — по 830 грама, на Петър Генчев — по 785 грама и много още.

До края на м. октомври е изпълнен и годишният план на стопанството за млекодоя от кравите — 110 на сто, за млекодоя от овцете — 101 на сто, за яйца — 117 на сто, за говежко месо — 132 на сто, за птиче месо —159 на сто и пр.

На снимката: Кравегледачът Генчо Тодоров.

Берат памука и засяват площите му

Наред с усилената работа по подготовката на лозята за зимата, кооператорите от ТКЗС в с. Б. черква, Павликенско влагат последни усилия за час по-скорошното обиране на памука. Към 13 ноември те набраха 50 тона памук, който предадоха в складовете на „Текстилни влакна". На първо място в брането е бригадата на Георги Михов. Тя е набрала 11 тона доброкачествен памук.

Засяват и памуковите площи. С леки машини трактористите Филип Белицки и Веселин Пенев засяха тези дни 300 декара пшеница. В сеитбата участвува и всичкият работен добитък на стопанството. Общо с машини и работния добитък е засято 500 декара пшеница.

П. Иванов, дописник

1,827 Л МЛЯКО НАД ПЛАНА

Овцевъдите Христо Братков и Иван Гечев от ТКЗС в с. Долна Оряховица, Г. Оряховско работиха с любов и желание през настоящата година. В резултат на приложените зоотехнически мероприятия те надоиха 1,827 литри мляко над плана, за което получиха по 90 кг сирене надномерно възнаграждение.

Вл. Петров

ОБЩЕСТВЕН ПРЕГЛЕД

Широк път на новото в практиката

☆ ☆ ☆

Когато ТИС не е на мястото си

Нужно е постоянно да се повишава творческата активност на всички работници, инженери и техници — такава задача стои за изпълнение от колективите на предприятията от нашата страна. В светлината на тази задача специално изградена комисия при МТПК „Автопобеда" в Г. Оряховица извърши проверка по работническите и рационализаторските предложения.

Оказа се, че през миналата 1954 година ТИС в кооперацията не е развил никаква дейност, в резултат на което за цяла година не е дадено нито едно предложение. Ръководителят на съвета е бил подменен и през настоящата година работата се е подобрила до известна степен. Проведени са били три събрания, на които е изяснявано значението на рационализаторството, неговото влияние върху производителността на труда, някои законни положения, свързани с него и др. Досега са постъпили разгледани и внедрени шест рационализаторски предложения, от които по-важно е това на др. Ганчо Ат. Мънгов, за вместване „П" образното в бланата на постаментите за готварски печки.

Въпреки направения напредък през настоящата година може да се каже, че рационализаторското движение в ТПК се намира още в пелени. За това говори не само крайно недостатъчният брой на предложенията, но и тяхната ниска ефектност. Техният годишен икономически ефект е 4,895 лева.

УС на кооперацията, партийната организация, ДСНМ и ТИС фактически не са работили достатъчно за повишаване творческата активност на производствениците. Слаба е била агитационната дейност. Тя се е развивала повече под форма на лични беседи, а малко са използувани нагледните материали, производствените събрания, или такава резултатна инициатива, каквато са обществените прегледи.

В кооперацията няма съставен и тематичен план, който да насочва вниманието на работниците към едно или друго звено на производството към едни или други операции.

Рационализаторството е спъвано и от слабостите, които е допуснал ТИС в извършената работа. Той не винаги навреме е разглеждал подадените заявления. Др. Мънгов, например, е дал предложение на 14 януари, а е било разгледано на 24 март. Отчетността още не е поставена в ред. Няма набавен дневник за регистриране на дадените предложения и тяхната съдба, редовно не се съставят протоколи за заседанията на ТИС.

Техническото ръководство не е помагало достатъчно на рационализаторите за оформяне на техните предложения.

Макар младежите в кооперацията да са близо $^1/_3$ от работниците, от техните редици няма рационализатори. В това се вижда до голяма степен работата на младежката организация.

Положението на ТП кооп. „Автопобеда" е нерадостно отдавна, но и до сега градското ръководство на НТ Д-во в града не се е намесило, не му е оказало нужната помощ. А само с помощта на Райтрудкооп не могат да се решат всички въпроси.

За подобряване на работата комисията даде следните препоръки: 1) С помощта на НТД в града да се състави тематичен план за тесните места в производството; 2) Да се засили масово-организационната дейност от обществено-политическите организации; 3) ТИС да започне редовно да разглежда всички предложения и да подобри отчетността по тях.

Енчо Коеджиков
чл. на УС
КОМИСИЯ: Стефан Ев. Манев
производственик-рационализатор
Димитър Кабадаев
чл. на ДК на ДСНМ

ЗА ОБЩЕСТВЕНИЯ ПРЕГЛЕД

Посрещам с одобрение инициативата на в-к „Борба" и ОСПС — Търново да се организира обществен преглед по работническите и рационализаторските предложения и съм сигурен, че той ще спомогне да се ликвидират не малко безобразия, които се допускат по отношение на работническото творчество, които скованат нашата инициатива.

Ето един пример с мен.

Когато започнахме производството на радио-телевизионни маси за износ, срещнахме трудност в лепенето им, което ставаше със стяги и бавно, а масите се бързаха. След като увеличиха размера на масите, ми хрумна да изменим начина на лепене, като вместо стяги използуваме специални калъпи, дотогава непознати и неупотребявани в предприятието. Споделих с тогавашния ни директор Ради Койчев и началника на цеха Петър Стойчев. Те ме посъветваха да направя писмено предложение до ТИС. Така и постъпих.

От ТИС ми съобщиха с писмо, подписано и от директора, че предложението е добро и се приема; натоварва се началникът на отдел ТРЗ Ангел Нешев да изчисли икономическия ефект, да коригира трудовата норма и да внесе отново в ТИС резултатите за определяне на възнаграждението за рационализатора.

Докато става всичко това идва ред да се лепят масите. В това време се направиха предложените от мене калъпи. Другарите ми изоставят стягите и започват да работят с калъпите. И това не е чудно защото по предварителни данни калъпите увеличават около 100 на сто производителността на труда при операцията, а освен това рязко подобряват качеството на продукцията.

Би трябвало да се очаква, че Ангел Нешев ще изпълни указанието на ТИС. Той обаче се отнесе бездушно към моето предложение и започна да твърди, че то няма икономически ефект, че съм бил избързал с внедряването му. Видите ли, трябвало да почакам да се поработят големите маси със стяги, та тогава да се премине към работата с калъп, за да можел да сравни и се произнесе по икономическия ефект. Неоснователността на последното се доказва с факта, че по стария начин при малките маси се достигаше за 8 часа 12 броя, а по новия при големите, по-трудни маси — 24 броя. А и изобщо да се забавя оползотворяването на производствен резерв с цел да се търси някаква сравняемост е напълно вредно, канцеларско.

Обаче истинска изненада за мене беше, когато на събранието по случай прегледа на рационализаторите бившият директор Ради Койчев изнася, че предложението ми се изхвърля, защото началникът на цеха Петър Стойчев бил видял тези калъпи в някое столично предприятие преди четири месеци, считано от деня на събранието. Ако това е истина, макар да няма никакво отношение към въпроса, то защо Петър Стойчев е мълчал за виденото, защо не го е внедрил, не го ли боли за производството? Защо той ми препоръча да направя предложението, защо се подписа директорът на писмото от ТИС? За да убият желанието ми да мисля за работата, да търся начини за разкриване на производствените резерви? Ако е така, то те действуват против указанията на Партията и Правителството за използуване на всички производствени възможности, за разгръщане творческата активност на работниците.

Повдигам този въпрос не защото искам възнаграждението. Не! Достатъчно изкарвам като висококвалифициран работник. А защото това отношение към работническите и рационализаторските предложения е типично за нашето предприятие. И ако ние имаме неблагополучия в работата, то една от главните причини е бездушието на отговорните другари.

Сега в предприятието се изграждат комисии, които да проведат прегледа, да направят колективна проверка на състоянието на работата по работническите и рационализаторските предложения.

Такива безобразия съществуват и в други предприятия. Към тези комисии апелирам да извършат по-задълбочена проверка и разкрият слабостите.

Васил Милушев
„Най-добър в професията" във ф-ка „Независимост"— Габрово

☆ ☆

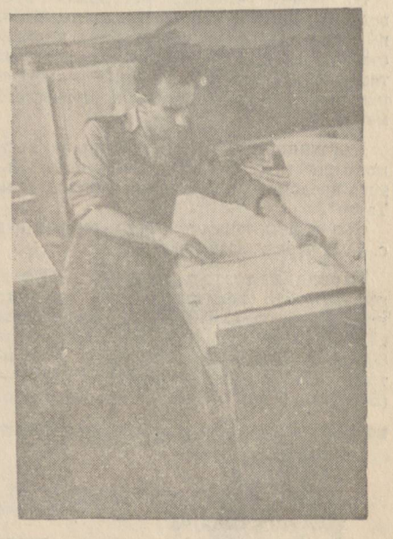

На снимката: Работникът Ангел Иванов Бенев от ТПК „Сила" в гара Върбаново, Дряновско. Той отначало на годината досега редовно изпълнява нормата си над 150 на сто.

Снимка: *П. Минчев*

Родният край да стане овощна градина!

☆ ☆ ☆

ДА ЗАСАДИМ ОВОЩНИТЕ ГРАДИНИ ОЩЕ ПРЕЗ ЕСЕНТА!

Практиката през последните няколко години нагледно показа, че закъсняването със засаждането на овощните градини и засаждането на недоброкачествен посадъчен материал са основни причини за пропадането на голям брой от дръвчетата или за слабото им развитие през първите няколко години.

Най-добри резултати се получават, когато овощните градини се засаждат със здрав доброкачествен посадъчен материал още през есента. Есенното засаждане на овощните дръвчета, непосредствено след изваждането им от разсадника, има редица преимущества пред пролетното. То се извършва по-навреме и при по-малко напрежение на силите, отколкото през пролетта, когато хората са заети със засяването на пролетните култури.

През есента има повече подходящи дни за засаждане на градините, отколкото през пролетта, когато не след продължително затопляне на времето дръвчетата се събуждат и започват вегетация. Освен това, почвата в засадените дупки се сляга още есента и плътно прилепва около корените на дръвчетата, като не остават никакви въздушни празнини между тях, което осигурява по-доброто им презимуване и прихващане. През това време в почвата има достатъчно топлина и влага, които спомагат за калусиране (заздравяване) на направените рани по корените преди идването на зимните студове, както и за образуване на нови фиброзни коренчета. Засадените през есента дръвчета са в състояние да започнат вегетацията си по-рано, отколкото тези, засадени през пролетта.

Редица години ТКЗС в с. Ялово, Дряновско засаждаше овощните си градини през пролетта и то с голямо закъснение. Голяма част от дръвчетата не се прихващаха или пропадаха с настъпването на летните горещини и засушавания. След като разбраха причините за големия процент на неприхващане на дръвчетата, кооператорите решиха да засадят овощните си градини през настоящата есен. Това решение бе изпълнено. Преди няколко дни те засадиха един блок овощна градина от двадесет и пет декара с ябълки и сливи.

Големите преимущества на есенното засаждане на овощните дръвчета изискват да се използува всеки благоприятен есенен ден за изпълнението на плана за новите овощни насаждения.

Рангел Г. Комитов
мл. научен сътрудник — овощарска опитна станция в Дряново

МАШИНИЗИРАНО ВАДЕНЕ НА ФИДАНКИ

Из обширната площ на овощарския разсадник на ТКЗС в с. Дъскот, Павликенско са засадени стотици хиляди дръвчета и най-различни сортове рози. Под ръководството на опитния овощар Никола Мошев, неговите помощници отглеждат дръвчетата до 3-годишна възраст. В разсадника те израстват и наедряват и трудно се вадят есенно време.

Тая година в МТС Павликени бе изработен нов плуг за вадене на всички годни дръвчета.

Трактористът Марин Петков Пашов с трактор „ДТ—54" с новоизработения плуг едновременно извършва дълбока есенна оран и вади овощните дръвчета с много по-здрави корени, отколкото ако се вадят на ръка. Капацитетът на машината е 4,500 дръвчета в час. Тя отменя труда на 300 души за един ден.

За РКС в Габрово са изпратени 30,000 дръвчета за залесяване в околията.

Й. Добруджалиев, дописник

В ПО НЯКОЛКО РЕДА

78 пионери от с. Жълтеш, Габровско на 11 ноември почистиха от гъботворка 103 декара гора в местността „Курията". Най-усърдно работиха Георги Петков, Стефанка Костадинова, Иринка Колева и др.

ТКЗС „Кремълска звезда" в с. Правда, Г. Оряховско предаде на ДСП „Текстилни влакна" в Г. Оряховица 9,000 кг памук.

Председателят на ТКЗС в с. Страхилово, Търновско др. Тодор Ангелов Янков, заедно с полевъдните бригадири обходиха на 13 ноември всички площи засети с есенници и провериха състоянието на посевите.

На 11 ноември т. г. в гр. Дряново се състоя околийско съвещание по животновъдството. Присъствуваха председателите на ТКЗС, животновъдните бригадири, завеждащ фермите, гледачите на добитък, зоотехници и ветеринарни лекари и добри стопани животновъди от околията.

Два тона риба уловиха кооператорите от гр. Павликени от рибарника на стопанството. Доволни са те от богатия риболов.

Колективът на „Напоителна система" в гр. Павликени, който е поел шефството над ТКЗС в с. Лесичери, Павликенско на 12 ноември е набрал 394 кг памук по блоковете на същото стопанство.

(По дописки на: Дачо Радков, Атанас Димитров, Васил Стоянов, Златю Златев, Ат. Беджев и Асен Тончев)

По въпроса за жилищното строителство кредитирано и контролирано от Българската инвестиционна банка

Трудещите се в нашата страна се радват на непрекъснато нарастващото се материално благосъстояние и все по-пълно задоволяване на техните нужди. Във връзка с това се забелязва чувствително засилване на жилищното строителство. За поощряване и подпомагане на това строителство, държавата отпуска кредити на гражданите при небивало благоприятни условия.

Това дело е предоставено на Българска инвестиционна банка, която отпуска заеми в размер до 40,000 лева. Срокът за тяхното погасяване е 25 години при 2 на сто лихва. Необходимо условие за получаване право на заем е заемоискателят да внесе собствени средства в размер най-малко 30 на сто от искания заем, които да се предоставят на банката 6 месеца преди срока, в който ще се разреши заемът. Средствата могат да се внесат изцяло или на части. Банката ежегодно определя поименно два пъти лицата, които придобиват право на заем — 1 февруари и 1 юни. Това означава, че лицата желаещи да им бъде разрешен заем на 1. II. 1956 година ще трябва да са внесли собствените си средства най-късно до 31 юли т. г., а желаещите да получат заем на 1. VI. 1956 година трябва да сторят това най-късно до 30 ноември 1955 година.

Размерът на искания заем се определя при откриването на жилищно-спестовния влог. Промени по него могат да се правят допълнително, но само от 1 юни до 31 октомври всяка година, а по изключение при важни и обосновани причини със съгласието на банката и през останалите месеци. Необходимо е заемоискателите добре да преценят нуждата си от средства, за да се обезпечи окончателното завършване на жилището. В противен случай банката ще откаже разрешаването на заема. Мнозина граждани погрешно разбират смисъла на онзи пункт от правилника за кредитиране на жилищното строителство, който се отнася до разрешаване на допълнителен заем, в размер до 25 на сто от първоначалния, за довършване на жилището. Този допълнителен заем се дава по изключение, по преценка на банката, когато по независещи от заемоискателя причини разрешеният първоначално заем се окаже недостатъчен за завършване на жилището. Такива случаи можем да имаме да речем при отвличане на материали от природни стихии, неправилно проучване на терена и др. При разрешаването на допълнителен заем общият размер на отпусканите кредити не може да надхвърля 40,000 лева. Освен това необходимо е да се довнесат 30 на сто от увеличението на заема.

Заемоискателят е длъжен три месеца след съобщението на банката, че е добил право на кредит да представи необходимите документи. Не сторилите това губят право на ползуване на заем и могат само да поискат включването им в някои от следващите раздавания.

Преди сключването на договора с банката за ползуване на заем лицата определени да получат такъв, могат с нейно съгласие и под нейн контрол да разходват собствените си средства за заплащане на дворно място, строителни материали и други работи, свързани с подготовката. Отгритите кредити могат да се ползуват най-много 2 години, считано от датата на започване тегленето на суми от собствените средства на заимоискателите, който срок банката може по уважителни причини да продължи най-много с 6 месеца. За жилищните кооперации този срок е 3 години.

Възстановяването на заема започва след пълното му изтегляне. Той се превръща в анюитетен и се изплаща по месеци, удържани по искане на банката от касиер-платците на съответните учреждения и предприятия. При заем от 10,000 лева със срок 10 години месечната вноска ще бъде 93 лева; със срок 15 години—65 лева; със срок 20 години — 51 лева и със срок 25 години — 43 лева.

Допуска се прехвърляне на жилищно-спестовни влогове и заеми, но само между съпрузи и роднини по права и съребърна линия до втора степен включително, ако са налице изискуемите условия.

Проектите, сметните документации и авторският надзор за жилищното строителство се изпълняват от проектантските организации при окръжните народни съвети на депутатите на трудещите се.

Поради градоустройствени причини и оскъпяване в последно време на дворните места, мнозина граждани не могат да се снабдят със собствено дворно място и прибягват до предоставяне на правото да се строи на чужда регулирана земя. Банката отпуска заеми и в такива случаи.

Жилищните кооперации участвуват в заемораздаванията на банката групово при условие, че всички членове на кооперацията са изпълнили условията, които се изискват. Необходимо е да се знае, че броят на членовете на кооперацията трябва да съответствува на броя на предвидените по плана апартаменти, а записаните заеми и собствени средства — да покриват напълно стойността на определените им жилища. Това последното се отнася и до груповите строежи. Членовете на жилищните кооперации, които ще участвуват в строежа изцяло със собствени средства, следва до датата на заемоопределянето да внесат собствените си средства на влогова сметка в банката, а тия от колективните — до датата на разрешаване заемите на останалите членове. Тези средства се ползуват също под контрола на банката.

На новопостроените жилища законът предвижда редица облекчения, по-съществени между които са: освобождаване от такси, мита и др. по издаване документи и скици, даване разрешителни за строеж, вписване и заличаване на ипотеки и др. Освобождаване за пет години от данък сгради и т. н.

Партията и Народното правителство ще продължат политиката си на насърчаване жилищното строителство, за да могат трудещите се да се снабдят с нови, евтини и хигиенични жилища.

Тодор Ник. Караиванов
управител на Българска инвестиционна банка — Горна Оряховица

Международен преглед

Съвещанието на министрите на външните работи на СССР, САЩ, Англия и Франция в Женева завърши. В своята работа министрите се ръководеха от директивите на ръководителите на правителствата на четирите велики държави: да потърсят разрешение на спорните въпроси в интереса на мира и на доверието между народите.

Първият въпрос, с който се занимаха министрите беше

ЕВРОПЕЙСКАТА БЕЗОПАСНОСТ И ГЕРМАНИЯ

В хода на разискванията по този въпрос съветската делегация внесе последователно няколко предложения. С това тя се стремеше да прокара мост през различията, които разделят двете страни. Съветските предложения изхождаха от интересите на мира и на безопасността в Европа.

Най-напред Съветският съюз предложи да бъде сключен общоевропейски договор за безопасност в Европа. Този съветски проект обаче беше отхвърлен от западните сили.

Съветската делегация предложи също така да се създаде особена зона в Европа, в която въоръжените сили да бъдат ограничени до определени размери и да бъде установен контрол върху съблюдаването на това решение. И това съветско предложение беше отхвърлено от западните сили, въпреки че по смисъл то беше направено навремето не от някой друг, а от английския премиер Идън.

Накрая, изхождайки от стремежа все пак да се намерят допирни точки с трите западни сили, Молотов предложи между съществуващите в Европа групировки от държави да бъде подписан временен договор, който да ги задължава да не прибягват до въоръжена сила едни против други и в случаи на спорове да се консултират помежду си. Но и това предложение на съветската делегация беше отхвърлено.

На всички тези съветски предложения западните сили противопоставиха само един проект. Този проект предвижда в Германия да бъдат проведени общи избори под контрола на окупационните сили, за да бъде съставено общогерманско правителство, което ще трябва да поеме задълженията, поети от правителството на Германската федерална република към западните военни блокове. Но, види се, това предложение се е сторило твърде безочливо дори и на самите му съставители и затова те предложиха да дадат гаранции на Съветския съюз и на другите европейски страни срещу възможна агресия от страна на обединена Германия. Колко обаче струват такива гаранции на хартия всеки знае. Преди войната Англия и Франция бяха дали гаранции на Чехословакия и все пак тези гаранции не попречиха на Хитлер да глътне Чехословакия.

На този проект за обединяване на Германия Съветският съюз противопостави следното гледище: Германският въпрос може да бъде разрешен само в рамките на по-широкия въпрос за гарантиране на безопасността в Европа. Това ще рече Германия да бъде обединена като миролюбива, демократична държава вън от всякакви военни блокове. В своя подход към германския въпрос Съветският съюз изхожда от становището, че обединението на Германия трябва да е дело на самите германци. За да изведе тази популярна идея от областта на пожеланията в реалния живот, съветската делегация предложи да бъде образуван Общогермански съвет от представители на парламентите на двете Германии, който да подготви пълного разрешаване на германския въпрос. Обаче западните сили отхвърлиха и тези предложения.

Със своя проект западните сили целяха само едно — границите на Североатлантическия съюз да опрат на Одер. На западните сили е ясно, че Съветският съюз не може да се съгласи с такъв проект. И все пак те направиха такова предложение, защото види се, за сега те не желаят да бъде разрешен този въпрос.

Безопасността и мирът на народите са тясно свързани и с втория въпрос, с който се занимаха министрите на външните работи — въпросът за

РАЗОРЪЖАВАНЕТО

От разискванията по тази точка от дневния ред особено ясно пролича, че в сегашния момент трите западни сили още не са склонни да търсят действително разрешение на спорните въпроси.

Съветската делегация предложи въоръжените сили на великите държави да бъдат ограничени в определени рамки. В това отношение съветската делегация се ръководеше от общоизразения стремеж да се свали бремето на въоръженията от плещите на народите и да се намали опасността от нова война. За да се сложи край на оправданите страхове на народите от една атомна война, съветската страна поддържаше становището, че атомните оръжия трябва да бъдат забранени. Съветското предложение взима под внимание трудностите, свързани с осъществяването на тази програма и затова то предвижда тя да бъде осъществена на няколко етапа. А за да се превърне решението в дело, съветската страна предложи реална база, върху която да се изгради системата за контрол.

Необходимо е да се отбележи, че тези съветски предложения се доближават значително до редица предложения, които Англия, Франция и САЩ са внасяли в ООН. Въпреки това западните министри, чрез устата на френския министър на външните работи Пине, заявиха, че разоръжаването е фикция, понеже съществували много големи технически трудности по отношение на контрола. Така те се отказаха от всички свои по-ранни предложения. Това е познатата им вече тактика — веднага след като Съветският съюз възприеме някое тяхно предложение, те бързат да се откажат от него. Това показва, че в настоящия момент те не са особено склонни да търсят допирни точки със Съветския съюз. Въпреки това, обаче, съвещанието в Женева постигна значително сближаване на становищата по редица въпроси, което безспорно представлява крачка напред в разрешаването на този проблем.

Не по-маловажен бе и третият въпрос, който се обсъди на съвещанието—въпросът за

РАЗВИТИЕТО НА ВРЪЗКИТЕ МЕЖДУ ИЗТОКА И ЗАПАДА

Един от елементите на студената война е ограничаването на връзките, особено на търговията, между Изтока и Запада, което беше наложено от Съединените щати. Затова в своите директиви шефовете на правителствата на четирите велики сили задължиха министрите на външните работи да потърсят разрешение и на този въпрос.

В своите предложения по този въпрос съветската страна изхождаше от предпоставката, че премахването на ограниченията в търговията между капиталистическите и социалистическите страни ще създаде действителни условия за тясно сътрудничество между Изтока и Запада. Засилването на търговския обем според нея е в интерес на всички страни. Затова в проекта на съветската делегация ударението се поставя именно на този въпрос.

Съединените щати обаче не са особено ентусиазирани от перспективата да бъдат премахнати ограниченията в търговията. Те се опасяват, че при свободна търговия със социалистическия лагер, западноевропейските страни ще се изтръгнат в значителна степен от необходимостта да съобразяват своята стопанска дейност с интересите на по-силния и по-конкурентноспособния американски капитал. Затова в проекта на западните сили ударението се измества от този централен въпрос върху сключването на конвенция, която да улеснява пропагандната дейност на такива радиостанции като „Свободна Европа“ и върху туризма, като дори се препоръчва за целта Съветският съюз да преоцени курса на рублата. Какво би означавало приемането на това предложение? Това само би улеснило антисъветската дейност на разни отрепки на обществото. Ясно е, че Съветският съюз не би могъл да приеме такива предложения. Това разбират много добре и западните делегации и обстоятелството, че все пак внасят такива несериозни предложения говори, че те още не са убедени в необходимостта от разрешаването и на този спорен въпрос.

* * *

Сега, след края на конференцията, като хвърляме общ поглед върху цялата й работа, добиваме впечатлението, че на градивните съветски предложения западните делегации не противопоставиха нищо равностойно. През цялото време на конференцията те стояха на до женевски позиции. А да стоиш днес на такива позиции, значи да се намираш в положение на отбрана и то лесно уязвима отбрана. Затова и политиката на западните сили в Женева беше политика на отклоняване на съветските предложения, доколкото доколкото сега това е възможно, беше политика на печелене на време.

Но, въпреки че им се удаде да възпрепятстват пълното разрешаване на разискваните проблеми, западните делегации бяха принудени да признаят рационалността на редица съветски предложения. Би било лудост в сегашния свят направо да се отхвърлят градивните съветски предложения, които по думите на буржоазните вестници, правят силно впечатление на широката общественост в техните страни. Волю-неволю трите западни правителства бяха принудени да отстъпят от редица свои позиции по отношение на безопасноста в Европа, намаляването на въоръженията и забраната на атомната бомба. Затова, въпреки че на Запад се опитват да представят женевската конференция едва ли не като провал и като връщане назад от Женева, тя е крачка напред в усилията на народите за намаляване на напрежението и укрепването на международното сътрудничество, за мирно разрешаване на неуредените международни въпроси.

А. КРИСПИН

Писма на читатели

ВЪЗМУТИТЕЛНА ПОСТЪПКА

На 29 и 30 октомври т. г. в Габрово се проведе окръжно първенство по лека атлетика. Всички състезатели и състезателки се храниха колективно в ресторант „Бузлуджа“, с управител др. Бойно Ив. Пенчев.

Възползувайки се от големия брой състезатели (120 души), др. Недка Кънчева — готвачка, при сервирането на закуската на 30. X. т. г. не спази грамажа. Вместо 80 гр конфитюр и 50 гр чисто масло или общо 130 гр, при проверката на две порции се установи, че те са по 80 гр, или с по 50 грама по-малко от определения грамаж.

Това положение не възмути само управителя, който до последния момент твърдеше, че те не са виновни, а вината била в това, че конфитюрът в бурканите бил по-малко от обявената в етикета тежина.

Какво ще каже тогава др. управител за чистото масло? — Дали и него купуват в по-малко или целта им беше да използуват многобройните клиенти . . . Или както казва една народна поговорка „В мътна вода риба се лови“.

Не така, другари, от общественото хранене! На лъжата и кражбата краката винаги са къси!

И. Иванов

НЕЩО ЗА ТРОТОАРИТЕ В ПАВЛИКЕНИ

Тротоарите в гр. Павликени са в лошо състояние. Повече от тях са стари, направени от най-различни плочи и камъни. На мястото на счупените или извадени плочки се събира вода, в която пътниците мокрят обувките и краката си. Затова и въпросът за поправката и поддържането на тротоарите е твърде важен.

Градският народен съвет на депутатите на трудещите се в Павликени, въпреки строителството на някои нови улици в последно време, не полага достатъчно грижи по поддържането на старите улици и особено техните тротоари.

Направата на нови тротоари и грижливо поддържане на старите е неотменна задача пред ГНСТД в Павликени, защото през дъждовно време, в късните есенни и ранните пролетни дни, редица улици стават трудно проходими.

Петко В. Алтънов

ЗА СТРЕЛКОВИЯ СПОРТ

Усъвършенстването на стрелковото дело е от голямо значение за отбраната на Родината. Добрият стрелец решава изхода на боя. Това на дело показаха хилядите съветски снайперисти по време на Великата Отечествена война, които макар да действуваха в много случаи самостоятелно, представляваха страшна сила за противника.

Спортната стрелба с любов се изучава и усъвършенствува и от членовете на ДОСО в Търново. Утвърдиха се като добри стрелци-досовци Ботю Бояджиев, Николай Семов, д-р Морозов, Иванка Пенева, Тодорка Иванова и др. Няколкократно градският отбор по стрелба е излъчван за окръжен първенец.

Обаче поради липса на добра организация и материална база постиженията не можаха да се задържат за дълго. В тазгодишните окръжни стрелкови състезания отборът на Търново бе класиран на четвърто място. След всичко това трябваше да се очаква, че ръководителите на ДОСО ще се замислят сериозно и ще вземат мерки за отстраняване на съществуващите слабости. Това обаче не става.

Обикновено стрелците от Търново се търсят в навечерието на някои състезания. За тренировка им отпускат незначително количество боеприпаси. Тренировките се водят стихийно, откъслечно и при това с една единствена спортна карабина. Липсват треньори и цялостна подготовка на отбора. Към всичко това като се прибави и липсата на здрав колектив и чувството за другарска взаимопомощ в отделните състезатели, се вижда, че стрелковият спорт в Търново изостава.

Ние очакваме от ръководителите на ДОСО в Търново по-сериозно внимание и по-големи грижи към стрелковия спорт.

Николай Ст. Пенев
член на секцията по стрелба при ГК на ДОСО

Физкултурни вести

Фестивален ден за средношколците от Г. Оряховска околия бе денят 6 ноември. Игрите се проведоха на стадиона на ДСО „Локомотив“ — гара Г. Оряховица. Най-добре се представиха отборите на Първо средно смесено училище. Те заеха почти всички първи места по лека атлетика. Излъчени бяха 16 треторазрядници и 46 юношески разряда.

Другарска футболна среща се състоя на 13 ноември в с. Златарица, Еленско между местния „Урожай“ и съименника му от с. Миндя. Срещата завърши — 2:2.

Фестивална спартакиада проведоха средношколците от ССУ в гр. Дряново на 11 ноември. Добрата подготовка даде добри резултати. Ст. Пенчев побяга разстоянието 100 метра за 12·8 секунди, Цонка Пенчева за 15·4 секунди. На троен скок Евгени Димитров постигна 11·70 метра, а на дълъг скок Веселин Стоянов — 5·33 метра.

Отчетно-изборно събрание проведе на 9 ноември физколективът при ССУ в гр. Дряново. Отчете се, че през годината колективът е излъчил една състезателка от републикански мащаб. Спечелено е и съревнованието със ССУ — Трявна.

Околийски фестивални спортни игри проведоха средношколците от Еленска околия на 10 ноември. Срещнаха се средношколци от училищата в Елена и Златарица. Подобрени бяха 12 околийски средношколски рекорда.

(По дописки на: Г. Денев, В. Стефанова, Р. Касамакова, И. Пехливанов и Ст. Брезински)

ВВС — „Червено знаме“ 4:1

При кален и недобър терен на игрището на Дом на офицера в Търново в четвъртък 17 ноември се срещнаха отборите на ВВС — София и „Червено знаме“ Търново. Мачът завърши с резултат 4 : 1 в полза на ВВС. Единственият гол за Търново отбеляза Киро Драганчев, дясно крило. Съдията Петър Цонев ръководи добре.

Калният терен не позволи на двата отбора да разкрият истинските си възможности.

ОКОЛИЙСКИ ПРОМКОМБИНАТ — ТЪРНОВО

Съобщава на всички държавни предприятия, ТКЗС, промкомбинати и други, че Машинно-ремонтните бази „1 май“ в с. П. Тръмбеш — Търновско и „Хр. Камбуров“ в гр. Търново изработват:

Крикове тип „Латерна“ от 3-5 тонни, бойлери, разни видове резервоари, всички видове болтове, болтове за жанти на камиони, тръби от ламарина и други.

Отливат: алуминиеви, бронзови и чугунени отливки, глави и бутала за мотори с вътрешно горене — всички видове.

нарязват всички видове тръби, а така също извършват всички видове ремонти.

Всяка приета поръчка се изработва качествено и предава в срок.

За всички поръчки се отнасяйте към промкомбината в гр. Търново.

От дирекцията на промкомбината

ДЪРЖАВНА СПЕСТОВНА КАСА
Централно управление

СЪОБЩЕНИЕ

Държавна спестовна каса—централно управление съобщава на държателите на облигации от Заема „Втора петилетка“ — 1954 година, че **на 11 декември т. г. в Търново** ще се проведе второто редовно теглене за печалби по същия заем. Ще бъдат изтеглени:

10	печалби	по 40,000	лева
40	„	„ 20,000	„
70	„	„ 10,000	„
200	„	„ 4,000	„
250	„	„ 2,000	„
510	„	„ 1,000	„
21920	„	„ 400	„

4—2

Държавна спестовна каса

ДП „ДЪРВОПЛАСМЕНТ“—Горна Оряховица

ПРЕДЛАГА

на трудово-кооперативните земеделски стопанства, РК съюзи, селкоопи и частни стопани

КРИНИ-ПОЛОВИНКИ РАЗНИ РАЗМЕРИ,

цена на бройка от 14 до 30 лева.

1—1 **ДЪРВОПЛАСМЕНТ — Г. Оряховица**

ТПК „АВТОПОБЕДА“ — ГОРНА ОРЯХОВИЦА

Произвежда печки готварски тежък тип, обикновени и никелирани, отоплителни малки и големи, легла единични и двойни и пружини за кревати.

Кооперацията съобщава на предприятия, учреждения и трудещите се от града, околията и окръга, че извършва ремонти на всички видове машини, земеделски инвентар, автомобили и всички видове моторчета, ремонт на печки, качествени тенекеджийски услуги, стругарски услуги, чугунени отливки, отливане качествени бронзови балванки за автотранспорта, вулканизиране автомобилни, тракторни и др. външни и вътрешни гуми, ремонт на лозопръскачки, ремонт на кревати и пружини.

1—1 **Горните услуги се извършват бързо и качествено!**

От всякъде

Вътрешно училищен фестивал се проведе на 12 и 13 т. м. в текстилния техникум в Габрово. На 12 бе прегледът на художествената самодейност и посещението на техническата изложба, а на 13-ти конференцията по изучаване на историческото минало.

Държавният народен театър в Търново посети с. Мусина, Павликенско, където представи за мусинчани пиесата „Хан Татар“.

Със същата пиеса театърът гостува и в с. Бяла черква, Павликенско.

Народният театър за село — София, гостува на 13 ноември т. г. на жителите на с. Крушево, Севлиевско с програмата „Така ли е у вас“. Салонът побра над 600 крушовчани. След програмата артистите се срещнаха с др. Цанко Ганчев — (Бончук), бивш командир на Габровско-Севлиевския партизански отред. Той им разказа с п о м е н и из партизанския си живот.

Театърът гостува и в с. Ряховците, Севлиевско.

Пунктов фестивал на художествената самодейност се проведе на 12 т. м. в Икономическия техникум в Търново. В него участвуваха 16 агитки на курсовете.

„Народна песен“ — тази група гостува на 13 т. м. в с. Правда, Г. Оряховско. Пред селяните тя изпълни богата програма от народни песни.

Трудов ден проведоха жителите на с. Правда за застилане на улицата към стопанския двор на ТКЗС.

Среща с бившия партизанин от Габровско-Севлиевския партизански отред др. Иван Михов организираха учениците от VIII „в“ клас на II смесена гимназия „Вл. Илиев“, гр. Севлиево, ведно с шефовете си от XI „а“ клас. След разказа на др. Михов бе изпълнена литературна програма.

Вечер на художествената самодейност проведоха на 12 ноември в читалището пионерите от с. Ветринци, Търновско. По-добре се представиха пионерите от II отред и на тях бе връчена награда книга и грамота.

Традиционна вечеринка с физкултурна продукция бе организирана на 12 ноември в салона на държавния завод за захар от физколектива на „Динамо“. Посетилите я 300 зрители останаха доволни.

(По дописки на: Ст. Стефанов, Трифонов—Добрев, П. Иванов, П. Цонев, Н. Дочев, Попов—Георгиев, С. Василев, А Цанков, Г. Паунов и Ил. Маринов)

(23) Превод: Вс. ПУРЕЛ

Нужно беше да се бърза, защото всяка минута механизмът на взривателя ставаше все по-чувствителен на сътресение. Бойната му пружина а-а беше готова да изпрати ударника към чувствителната сърцевина на детонаторния капсул.

Но къде ли е тук предпазителят на взривателя? Ершов знаеше, че при обезвреждане на мини със закъснител е необходимо преди всичко да се спре часовниковият механизъм. В немския взривател „Feder—504“ това се правеше просто: долният подвижен пръстен на разширената част на тялото му трябваше само да се премести малко надясно.

Има ли тук такъв пръстен?

Ершов още веднаж огледа тялото на взривателя. Ето, малко по-ниско от горната гривничка за нагласяне се виждат ръбчетата на втора гривничка, по-малка по размер. Може би завъртването именно на този пръстен ще спре часовниковия механизъм?

Ершов предпазливо се докосна до тялото на взривателя, но веднага отдръпна ръка. А ако това не е онзи пръстен? Завъртването му на ли може и да ускори взрива. . .

Погълнат от тревожни мисли, майорът не усети, че влакът започна постепенно да намалява скоростта. Той забеляза това, едва когато ешалонът съвсем спря. Какво оставаше да прави? Да изостави всичко и да бяга от влака? В същия този миг той чу, че някой извика с див глас:

— Спасявай се! Ще експлодираме!

А може би да грабне мината и да побегне към полето?

Но нали до избухването останаха броени минути. Механизмът на взривателя е напрегнат до краен предел. Най-леко сътресение може да е достатъчно, за да заработи той и мината да избухне преди да успее да я отнесе от ешалона. Не, трябва да продължи обезвреждането тук.

Ершов сложи вече ръка върху пръстена с тесния венец, но все още никак не можеше да се реши да го повие, макар почти не се съмняваше, че ключът за разгадката на тайната на взривателя е именно в този пръстен.

И изведнаж влакът едва доловимо трепна, отлепи се от мястото си и със заден ход бавно тръгна от гарата.

„Значи, машинистът е узнал, че композицията е минирана! — радостно помисли Ершов. — Узнал е, и не се е побоял да откара назад страшния товар. Но как пък му се е удало да узнае?“. . .

Ершов повече не се колебаеше. Той още веднаж огледа пръстена с тесния венец и откри на него червен триъгълник, който се намираше тъкмо срещу също такъв триъгълник върху неподвижната част на тялото и изглежда означаваше нагласяване на взривателя на зведено положение. На известно разстояние от него се виждаше втори триъгълник — бял.

Предпазливо придържайки с лява ръка тялото на взривателя, за да не се движи и мърда, Ершов с леко трепереши пръсти на дясната ръка започна бавно да завъртва пръстена с тесния венец, очаквайки взрив всяка минута. Майорът беше съвсем мокър от нервно напрежение, когато най-после съвпадна червеният триъгълник на венеца с белия върху тялото на взривателя.

През прозорчето за гледане сега се виждаше, че балансовото колелце е престана о да се движи.

Веднага на Ершов на сърцето олекна и той силно, с облекчение въздъхна. Вече с по-голяма увереност той отдели взривателя от сандъка с взривното вещество и отви детонаторния капсул от долната тръбичка на тялото му.

Влакът сега отново започна да забавя ход, но Ершов почти не обърна внимание върху това. Той беше щастлив, че най-сетне обезвреди мината, спаси хората и влака от сигурна гибел. Състоянието на силна възбуда, което го владееше през всичкото това време, се замени от някаква отпадналост, почти сънливост. Той почувствува необходимостта да поседне, да отпочине малко, спокойно да изпуши цигара. Като се отпусна на пода на спирачната платформа, майорът с удоволствие изпъна крака, които съвсем бяха отекли от дългото стоене клекнал.

Горе, зад издадината на вагонния покрив, се виждаше небе. То не беше избеляло и бледо, каквото бива денем в това време на годината — това беше чудесно утринно небе, в което рееше, широко проснал криле млад, силен орел.

Когато влакът съвсем спря, Ершов, сякаш опомнил се от сън, бързешком скочи на крака и помисли:

„Нужно е по-скоро да се махне оттук това сандъче и да се съобщи на всички, че опасността е преминала“.

Като затвори капака, Ершов взе сандъчето в ръце и предпазливо слезе от вагона. Той го пренесе през канавката, през грубите, бодливи клони на храсталака и връщайки се назад, хвърли бегъл поглед към вагоните на композицията. Върху спирачните й платформи не се виждаше нито един човек. С енергична крачка Ершов забърза към локомотива и изведнаж забеляза как изпод тендера изскочи някакъв човек в синьо кепе и стремително побягна към локомотива. Като позна в него помощник-машиниста, Ершов радостно извика с все сила:

— Рябов! Шатров!

БЛАГОДАРЯ ВИ, ДРУГАРИ!

Като съобщи на дежурния ръководител за замисъла на Шатров, Олга отново се върна при входния семафор, без да си дава сметка, защо прави това. Тя чувствуваше неприятна, изнурваща слабост в цялото си тяло и като отмина малко настрана от релсите, бавно седна върху страничната част на железопътното платно.

А там някъде-си, отвъд хълмовете, прилични на камилски гърбици, човекът, който както, тя почувствува сега, беше за нея най-скъп на света, откарваше по-далече от строителството, от хората, живущи тук, от нея — Олга — смъртоносния товар взривно вещество, готово всеки миг да избухне и превърне в пепел влака и всичко живо наоколо на десетки метри.

Олга седеше няколко минути с плътно пригворени очи, а когато ги отвори, всичко наоколо беше замъглено от сълзите й. Никога досега не й беше тъй тежко и страшно . . .

Слънцето сега съвсем се измъкна иззад хълмовете. Лъчите му падаха вече не така косо, както в първите минути и местността от това измени тоновете си. Боите избледняха, станаха по-спокойни. Наоколо беше тихо. Шумът и суетата на гарата и в бараките пресганаха, едва Шатров откара минирания влак. Като стана от насипа, Олга реши да се върне на гарата . . . Но внезапно зад хълма, към който тя така упорито гледаше, се раздаде отначало едва-затворения семафор.

чут, а после все по-усилващ се, почти тържествен звук на локомотивна свирка.

Олга трепна: „Нима това е влакът на Костя?“

Като допря ръка до очите си, тя се опита да разгледа в далечината очертанията на л о к о м о т и в а. Тя не се и замисляше в този миг, защо се връща назад минираният влак, защо той досега не е експлодирал. Беше й ясно само едно: това е влакът на Константин и значи Константин е жив!

Щом влакът се показа иззад хълмовете, Олга се хвърли насреща му, макар че той беше още твърде далеч. И тук едва помисли със страх:

„Все пак как той не е експлодирал? Защо те отново карат този страшен товар на гарата?“

Девойката се спря забъркана.

„Може би е допусната грешка и влакът не е миниран? Или, възможно е, локомотивната бригада съвсем е загубила ума си от страх и обреченият на загиване ешалон панически се мята насам-натам по участъка на линията?. . .“

Но не, на това тя не можеше да повярва. Така можеше да се случи с който и да е друг, но само не с Константин. Този човек не можеше да изгуби ума си от страх.

Олга съвсем ясно си представи неговото побледняло от напрежение лице със строго събрани вежди, здраво стиснати зъби, ръката, хванала крана на машината, напрегналото се като пружина, мускулесто тяло, готово за всяко стремително движение и изведнаж на нея нетърпимо й се поиска да бъде редом с него, заедно да срещнат опасността, заедно да удържат победа. Тя дори не забеляза как отново бързо тръгна срещу влака, който сега измина вече значително разстояние и намаляваше скоростта, приближавайки се към

Константин, подавайки се от прозореца, пръв забеляза Олга. Той не повярва на очите си, но тутакси чу гласа на Фьодор.

— Гледай, Костя, — учудено извика той: — Олга отново е дошла при нас!

Константин още повече намали хода на влака. Сега той вървеше съвсем бавно, ето - ето готов да спре. Но преди да спре той, Олга здраво се хвана за перилата на стълбичката на машинистката будка и бързо взе да се качва в локомотива. Фьодор бързешком й протегна ръце, за да помогне, то тя, сякаш не забелязвайки го, крачна към Константин и, без да удържа неочаквано бликналите сълзи, се хвърли към него и поривисто го прегърна.

— Благодаря, благодаря ви, другари! — Тя се обърна към Фьодор и му протегна ръка.

Тя почувствува в тях верни приятели, с които нищо не е страшно, с които може да се отиде на всякакъв подвиг, и ги нарече другари, защото не знаеше друга дума, по-висока от тази.

— Още на един човек трябва да се благодари! — развълнувано изговори Фьодор, като се възви към смутено усмихващия се майор Ершов. — Той обезвреди мината и спаси влака.

Олга здраво стисна ръката на Ершов и отново се д о б л и ж и до Шатров. А Константин все гледаше сияещото й лице, разрошената коса, големите ясни очи, излъчващи малки весели искрици на щастие и мислеше, че Олга е най-добрият, най-чудесният човек на света!

Като надникна през прозореца, той видя, все още спуснатото крило на семафора и извика на Рябов:

(Следва)

Зам. гл. редактор: Ал. Хинчев

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: Вестник „Борба“—Търново, ул. „Васил Левски“ № 11. ТЕЛЕФОНИ: Гл. редактор—24-58; зам. гл. редактор и секретар—25-26; отдели-24-59 и 25-27; кореспондентски отдел-31-41 и домакинство и канцелария 32-59
ПЕЧАТ: Държ. печатно предприятие „Димитър Найденов“ — Търново, ул. „Васил Левски“ № 13 тел. 24-89.